ΕΤΟΣ Α'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 22 Μαρτίου 1887 ΑΡΙΘ. 3

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν . . . . . Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 8
Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ
Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ» καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς
Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10 — 12. Π. Μ.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΡΙΩΝ

Κ. Σοφία Σλημαν. Σαπφὼ Λεοντιας. Μαρια Γ. Μαυρογορδατου. Ευφροσυνη Θ. Ζαριφη. Μαριετα Μπετσου. Ειρηνη Λαχανα. Μαρια Δε Γαρδελη. Παυλινα Ραδεφσκη. Υπατια Σταμπα. Μαριανθη Σ. Ηλιοπουλου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατί ἐκρύβημεν.—Τί μᾶς κοστίζει ἡ μαγείρισσα; (Μαρία Γ.) — Τὸ δάκρυ τῆς μετανοίας. (Μαριάνθης Η.)—Ἐκπαιδευτικά.—Μυθολογία. (Λ. Σ.)—Γυνὴ καὶ Πατρίς. (Ποίημα ὑπὸ Μαριέττας Μπέτσου.)—Πολιτικὸν Δελτίον.—Ποικίλα.—Ἀλληλογραφία.—Συμβουλαί—Νόστιμα.—Γνωμικά.—Σοφία Ἔαρος (ἐπιφυλλίς.)

ΔΙΑΤΙ ΕΚΡΥΒΗΜΕΝ

Ἡ Ἐφημερὶς ἡμῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ κοινὸν ἐμφανίσεώς του διήγειρε τὰς ὑπονοίας πολλῶν, ὅτι δὲν συντάσσεται ὑπὸ γυναικῶν ἀλλ' ὑπὸ ἐξησκημένου καλάμου ἀνδρῶν. Καὶ ὑπό τινων μὲν ἐβαπτίζετο ὡς συντάκτης αὐτῆς ὁ Α. ὑπ' ἄλλων ὁ Β. Ἡ δυσπιστία αὕτη, ἣν ἐγέννησε παρὰ τοῖς κυρίοις τούτοις ἡ συναίσθησις βεβαίως τῆς ἐξόχου ὑπεροχῆς των ἀπέναντι τῶν γυναικῶν, νομίζομεν ὅτι μετριάζεται πως διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ὀνομάτων τῶν ἀνωτέρω κ. κ. συνεργατριῶν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος, ὧν τὰ ὀνόματα ἀνεβάλλομεν νὰ παραδώσωμεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τῷ κοινῷ, ἵνα ἀφήσωμεν τὴν κρίσιν ἀνεπηρέαστον καὶ ἐντελῶς ἐλεύθεραν.

Ἡμεῖς δὲν διστάζομεν βεβαίως ν' ἀναγνωρίσωμεν τὸν ἄνδρα ὡς ἐμπειρότερον καὶ μᾶλλον κατάλληλον διὰ τὸ δημοσιογραφικὸν ἐν γένει στάδιον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δὲν ἔπρεπε νὰ διστάσῃ περιορίζων τὴν γυναῖκα ἐν τόσῳ στενῷ κύκλῳ πνευματικῆς ἐνεργείας καὶ ἠθικῆς ἀναπτύξεως, ὥστε νὰ μὴ θέλῃ ν' ἀναγνωρίσῃ αὐτῇ καὶ τὴν στοιχειώδη ἐκείνην ἱκανότητα, ἥτις βεβαίως ἀπῃτεῖτο πρὸς σύνταξιν τῶν ἐν τῇ Ἐφημερίδι ἡμῶν ἀναπτυχθέντων θεμάτων; Οἱ κύριοι οὗτοι δὲν ἔπρεπε ν' ἀγνοῶσιν, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἀνδρῶν εἶναι σχετικὴ πάντοτε πρὸς τὴν τῶν γυναικῶν, καὶ ὅτι ἐὰν οὗτοι φρονῶσιν, ὅτι εἶναι καὶ μόνοι κατάλληλοι πρὸς πᾶν πνευματικὸν ἔργον, ἡ δὲ γυνὴ ἀξία μόνον νὰ περιποιῆται αὐτοὺς δίκην θεραπαινίδος καὶ νὰ ἀποθαυμάζῃ ἁπλῶς τὰ πνευματικὰ αὐτῶν ἔργα, πολὺ κακῶς ἐξετίμησαν τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα καὶ πολὺ ἀπεμακρύνθησαν τοῦ ἀληθοῦς αὐτῆς προορισμοῦ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ.

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ἡ αἰσθητικὴ κρίσις εἶναι μᾶλλον ἀνεπτυγμένη παρὰ τοῖς ἀνδράσιν, ἢ παρὰ ταῖς γυναιξί· δὲν γνωρίζομεν ἐὰν οἱ ἄνδρες πολυπραγμονῶσι περισσότερον τῶν γυναικῶν καὶ ἐξετάζωσι μετὰ μείζονος λεπτομερείας καὶ ἀκριβείας τὰς περιστάσεις τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν βίου· δὲν γνωρίζομεν ἐὰν οἱ ἄνδρες εἶναι φιλομαθέστεροι τῶν γυναικῶν, καὶ ἐὰν ἐν τοῖς ἐγκυκλοπαιδικοῖς μαθήμασι καταρτίζωνται τελειότεροι αὐτῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν εἶναι, ὅτι ἡ γυνὴ πᾶν ὅ,τι γράφει τὸ αἰσθάνεται, πᾶν ὅ,τι λέγει τὸ λέγει μετὰ χάριτος καὶ μεμελετημένως, συντακτικώτερον καὶ γραμματικώτερον· ἐκεῖνο ὅπερ γνωρίζομεν καὶ ἔχομεν τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσωμεν εἶναι, ὅτι ἡ λεπτότης τῆς διανοίας τῆς γυναικὸς καὶ ἡ εὐαισθησία αὐτῆς πρὸς πᾶν τὸ κακῶς προσπίπτον, εἶναι ἀσφαλέστερος ὁδηγὸς πρὸς διάκρισιν καὶ ἐκτίμησιν πάσης ἐν τῷ λόγῳ ἀσχημίας· ἄλλως νομίζομεν, ὅτι αἱ γυναῖκες ἔχουσι καὶ τὴν συναίσθησιν νὰ μὴ ἐπαγγέλλωνται τὸν πανδαήμονα ἐν πᾶσι, καὶ νὰ μὴ ἐπιλαμβάνωνται θεμάτων τῶν ὁποίων δὲν ἔχουσιν ἀκριβῆ κατὰ τὸ δυνατὸν γνῶσιν, καὶ τὰ ὁποῖα ἐξέρχονται ὅπως δήποτε τοῦ κύκλου τῆς σφαίρας αὐτῶν. Ὁ ἀνὴρ δὲν ἐδιστάζει νὰ γράψῃ καὶ περὶ ἀνατροφῆς τῶν κορασίων καὶ περὶ τῶν καθηκόντων τῆς μητρὸς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς γυναικὸς ἀναγομένου, ἐν ᾧ ἡ γυνὴ δὲν ἐξέρχεται εὐκόλως, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, τοῦ κύκλου αὐτῆς. Συνῳδὰ τοῖς ἀνωτέρω δὲν θεωροῦμεν ἄπω σκοποῦ νὰ παρατηρήσωμεν πρὸς τοὺς κυρίους, οἵτινες δὲν ἠθέλησαν νὰ πιστεύσωσιν, ὅτι τὰ τῆς Ἐφημερίδος ἡμῶν θέματα εἶναι προϊόντα γυναικείου καλάμου ὅτι διὰ τῆς δυσπιστίας αὐτῶν ταύτης, τὴν ὁποίαν πάντοτε καὶ ἐν πᾶσι δεικνύουσι πρὸς τὴν γυναῖ-

κα, οὐδὲν κερδαίνουσι, συντελοῦσι δὲ μόνον εἰς ἀπογοήτευσιν καὶ ἀποθάρρυνσιν αὐτῆς πρὸς πᾶν ἔργον διανοίας καὶ πρὸς ἐπίδοσιν εἰς σοβαράν τινα ἐνασχόλησιν, καὶ τὸ δὴ χείριστον καθιστῶσιν αὐτὴν πονηροτέραν. Ἐὰν ἡ ταλαίπωρος παρ' ἡμῖν γυνὴ παρουσιάζηται ἀδαὴς τῶν τῆς κοινωνίας πραγμάτων καὶ ἕνεκα τούτου δειλὴ πρὸ πάσης αὐτῆς γνώμης, ἔστω καὶ ὀρθοτάτης, αἰτία τούτου εἶναι ἡ πρὸς αὐτὴν δυσπιστία καὶ ὁ ὑπερφίαλος τῶν ἀνδρῶν ἐγωϊσμός.

Δὲν πρέπει δὲ οἱ κύριοι οὗτοι νὰ μέμφωνται τὴν γυναῖκα καταγινομένην καὶ συζητοῦσαν πάντοτε περὶ τῆς περιβολῆς αὐτῆς, περὶ τοῦ ὑπηρετικοῦ τῆς οἰκίας προσωπικοῦ, οὔτε νὰ ἀπορῶσι καὶ δυσανασχετῶσι βλέποντες αὐτὴν ἀκατασχέτως ριπτομένην εἰς τὴν πολυτέλειαν, διότι αὐτοὶ οὗτοι κατώρθωσαν νὰ ἀπομακρύνωσι τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἀπὸ πάσης πνευματικῆς ἐνεργείας καὶ ἐπισπάσωσιν αὐτὴν ὅπου δὲν πρέπει. Μεθ' ὅλας τέλος πάντων τὰς καθ' ἡμῶν μεμψιμοιρίας τῶν φιλοσκωμμόνων κυρίων μας, δὲν θέλομεν ἀποδείξει τὸν ἐλάχιστον ὄκνον ἀπέναντι τοῦ ἔργου ὅπερ ἀνελάβομεν, καὶ μάλιστα νῦν ὅτε ηὐτυχήσαμεν νὰ ἔχωμεν συνεργάτιδας ἐπὶ παιδείᾳ καὶ λοιπαῖς ἀρεταῖς διακρινομένας.

ΤΙ ΜΑΣ ΚΟΣΤΙΖΕΙ ΜΙΑ ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ ;

Δραχμὰς τεσσαράκοντα, θὰ μᾶς εἴπωσιν αἱ οἰκοδέσποιναι ἐκεῖναι, αἵτινες δὲν βλέπουσιν, ἢ ὅ,τι δίδεται εἰς αὐτὴν τοῖς μετρητοῖς κατὰ μῆνα. Δραχμὰς ἑβδομήκοντα ἄλλαι, αἵτινες σὺν τῇ μηνιαίᾳ μισθοδοσίᾳ ὑπολογίζουσι καὶ τὸ φαγητὸν αὐτῆς εἰς δραχμὰς τριάκοντα· καὶ δραχ. 80, ἐκεῖναι τῶν οἰκοδεσποινῶν, αἵτινες ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσθέτουσι καὶ δραχ. δέκα δι' ἔξοδα τῆς μαγειρίσσης ἀπρόβλεπτα καὶ δῶρα πρὸς αὐτὴν τῆς οἰκογενείας κατὰ τὰς ἐπισήμους ἡμέρας. Φρονοῦμεν, ὅτι οὐδεμιᾶς τῶν ἀνωτέρω τάξεων προϋπολογισμὸς δύναται νὰ εἶναι ἀκριβὴς καὶ πρὸς τὰ πράγματα σύμφωνος. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν εἶναι προϋπολογισμός, τὸν ὁποῖον δύνανται νὰ συντάξωσι καὶ καταστρώσωσιν αἱ οἰκοδέσποιναι ἐκεῖναι, αἵτινες ἀδυνατοῦσι νὰ κυβερνήσωσι τὸν οἶκον αὐτῶν ἄνευ ξένου ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ. Ἐκεῖναι ὅμως, αἵτινες διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν χειρῶν ἢ τοὐλάχιστον διὰ τῆς συντόνου αὐτῶν ἐπὶ τῶν οἰκιακῶν πραγμάτων ἐπιμελείας κατώρθωσαν νὰ προσκτήσωνται ἐπαξίως τὸν ἐπίζηλον τίτλον τῆς νοικοκυρᾶς ἔχουσι νὰ ὑποβάλωσι προϋπολογισμὸν ἄλλον, προβλέποντα πολλῷ πλείονας δαπάνας πρὸς συντήρησιν μιᾶς μαγειρίσσης ἢ καὶ μαγείρου, ἢ ὅσας παρουσιάζει ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἀνωτέρω οἰκοδεσποινῶν.

Οὔτε ὁ μισθὸς τῆς μαγειρίσσης, οὔτε τὸ φαγητὸν αὐτῆς ἐπιβαρύνουσι τόσον τὰς δαπάνας τῶν οἰκογενειῶν, ὅσον ἡ ἐλευθερία τὴν ὁποίαν ἔχουσιν αἱ μαγείρισσαι ἐν τῷ ἔργῳ αὐτῶν, ἕνεκεν τῆς ἀσυγγνώστου ἀξιώσεως, ἣν ἔχουσι πολλαὶ τῶν οἰκοδεσποινῶν ἡμῶν τοῦ νὰ μὴ ἀναμιγνύωνται τὸ παράπαν εἰς τὰ τῆς μαγειρικῆς, ἀλλὰ ν' ἀρίνωσιν ἐντελῶς ἀνεπιτηρήτους τὰς καλάς μας μαγείρισσας.

Ἐὰν οἰκοδέσποινα, ἔχουσα γνῶσιν τῶν τῆς μαγειρικῆς καὶ συναισθανομένη τοὺς μόχθους καὶ τοὺς ἀγῶνας, οὓς καταβάλλει ὁ ἀτυχὴς σύζυγος ἢ καὶ ὁ πατὴρ πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν πρὸς συντήρησίν μας ἐξόδων, ἅτινα ὁ βίος ἡμῶν κατέστησεν ἀνυπόφορα, ἐὰν ἀπεφάσιζε νὰ ἐπισκέπτηται καθ' ἑκάστην τὴν κατὰ τὸ πλεῖστον καταβόθραν ἐκείνην τῶν ἐσόδων μας, ἥτις λέγεται *κουζίνα*, διανέμη δὲ καὶ οἰκονομῇ τὸ μαγείρευμα κατὰ τοὺς ἀπαραιτήτους κανόνας τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας ἠδύνατο νὰ προλαμβάνῃ τὴν φοβερὰν καὶ ἀνυπολόγιστον ἐκείνην ζημίαν, ἥτις προσγίνεται τῷ οἴκῳ, ὄχι ὡς εἴπομεν, ἐκ τῆς μισθοδοσίας καὶ τῆς τροφῆς τῆς μαγειρίσσης, ἀλλ' ἐκ τῆς σπατάλης τὴν ὁποίαν αὕτη ποιεῖται ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς ἀδιαφορίας, διότι πρόκειται περὶ ξένης σακκούλας, περὶ τῆς ὁποίας δὲν ἔλαβέ ποτε τὴν ἀνάγκην νὰ σκεφθῇ.

Πόσην, νομίζετε, δύνανται νὰ ἐπιφέρωσιν οἰκονομίαν εἰς τὸν οἶκον αἱ οἰκοδέσποιναι ἐκεῖναι, αἵτινες κρατοῦσι τὸ πηδάλιον τῆς διευθύνσεως εἰς χεῖράς των καὶ δὲν παραδίδουσιν αὐτὸ εἰς τὰς ἀδιαφόρους καὶ σπατάλους χεῖρας τῶν μαγειρισσῶν ;

Ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι οἰκογένειά τις δαπανᾷ κατὰ μέσον ὅρον πρὸς συντήρησίν της διὰ τὴν τροφὴν δραχ. 400 τὸν μῆνα, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἐξ αὐτῶν αἱ 100 περιπλέον ὀφείλονται εἰς τὴν σπατάλην καὶ κατάχρησιν τῆς μαγειρίσσης.

Οἰκογένεια, ἥτις δαπανᾷ 3 ὀκάδας κρέατος τὴν ἡμέραν διὰ τῆς μαγειρίσσης, δύναται νὰ δαπανήσῃ 300 δράμια ὀλιγώτερον διὰ τῆς καλῆς *οἰκοδεσποίνης*, καὶ νὰ ἔχῃ ἑπομένως κέρδος 1,20. Ἐὰν διὰ τῆς μαγειρίσσης χρειασθῶσι διὰ τὰ πρὸς κατασκευὴν τοῦ φαγητοῦ βούτυρον καὶ λοιπὰ δραχ. 2, διὰ τῆς οἰκοδεσποίνης ἡ δαπάνη αὕτη θὰ ἐλαττωθῇ κατὰ λεπτὰ 50. Ἐὰν διὰ τῆς μαγειρίσσης καῶσι 5 ὀκάδ. κάρβουνα τὴν ἡμέραν, διὰ τῆς οἰκοδεσποίνης θὰ καῶσι 3, καὶ ἐντεῦθεν θὰ ἔχωμεν προκύπτον κέρδος λεπτὰ 30 τὴν ἡμέραν. Εἰς αὐτὰ προσθέσατε καὶ τὴν ζημίαν, ἥτις ἐν τῷ μαγειρείῳ προκύπτει ἐκ τῆς σπατάλης ἐκείνης, ἥτις βάσιν ἔχει τὰ φιλάνθρωπα οἰκογενειακὰ κλπ. αἰσθήματα τῆς μαγειρίσσης, καὶ ἰδοὺ ἔχετε τὸν στρογγύλον ἀριθμὸν τῶν 3,70 δραχ. καθ' ἑκάστην, ἤτοι 120 δραχ. τὸν μῆνα ζημίαν. Τὴν ἀδικαιολόγητον ταύτην σπατάλην, τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῆς ἀπειρίας ἢ καὶ κακῆς θελήσεως τῆς οἰκοδεσποίνης, ἠδύνατο νὰ ἀποφύγῃ ἡ οἰκογένεια, εἰ, ἡ μέλλουσα οἰκοδέσποινα νεᾶνις ἐξωκειοῦτο ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτῆς ἡλικίας εἰς τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν οἰκογενειακὴν διαχείρισιν καὶ τὴν μαγειρικὴν τέχνην.

Πολλῶν καλῶν πρόξενος ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἐν τοῖς Παρθεναγωγείοις εἰσαγωγὴ τοῦ μαθήματος τῆς μαγειρικῆς, οὐχὶ θεωρητικῶς ἀλλὰ πρακτικῶς, ἐὰν ἅπαξ τοῦ μηνὸς τοὐλάχιστον ἑκάστη μαθήτρια ὑπεχρεοῦτο, βοηθουμένη ὑπὸ τῆς μαγειρίσσης καὶ ἐποπτευούσης τῆς διευθυντρίας ἢ οἰκονόμου τινός, νὰ διευθύνῃ καὶ διατάττῃ τὰ τῆς μαγειρικῆς. Ἀλλὰ λησμονοῦμεν, ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀδύνατον, ἀφοῦ τὰ τῆς μαγειρικῆς παρά τισι τῶν ἀνωτέρω Παρθεναγωγείων διευθύνονται καὶ ἐπιστατοῦνται ὑπὸ ἀνδρῶν, οἵτινες πᾶν ἄλλο δύνανται καθ' ἡμᾶς νὰ διδάξωσιν ἐν αὐτοῖς ἢ τοῦτο.

Μαρια Γ.

ΤΟ ΔΑΚΡΥ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

Ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἀπείρῳ αὐτοῦ σοφίᾳ ἀνέθεσεν εἰς ἀοράτους ὑπάρξεις τὴν ἐπὶ τῶν κόσμων ἐποπτείαν πρὸς θείαν ἁρμονίαν καὶ κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῶν. Τὰ ἀόρατα ταῦτα ὄντα ὀνομάζονται κατὰ τὴν Γραφὴν ἄγγελοι.

Ἡ τακτικὴ καὶ μεθοδικὴ λειτουργία τοῦ φωτίζοντος καὶ θερμαίνοντος ἡμᾶς λαμπροῦ ἡλίου, τῆς ὠχρᾶς καὶ μελαγχολικῆς σελήνης καὶ τῶν ἀπειραρίθμων ἀστέρων, οἵτινες φωτίζουσιν ἡμᾶς, ὅταν ἡ νὺξ ρίψῃ ἐφ' ἡμῶν τὴν ἐβενώδη κόμην της, ἡ σιωπὴ τῆς ἐρήμου μοναξία, ἡ ἄβυσσος τῶν ὠκεανῶν, οἱ γλυκεῖς καὶ εὐώδεις ζέφυροι, τὰ καλλίφυλλα τοῦ δάσους δένδρα, οἱ διαυγεῖς καὶ μετὰ ποιητικῆς ἁρμονίας ρέοντες ρύακες, οἱ ὁρμητικοὶ χείμαρροι, τὰ πῦρ καὶ φλόγας ἐκρηγνύντα Ἡφαίστια φαίνονται ὑπακούοντα εἰς πνεύματα ἀόρατα, εἰς δυνάμεις ἀντιπροσωπευούσας τὸν τοῦ παντὸς πλάστην.

Τὰ ἀόρατα ταῦτα Χερουβεὶμ καὶ Σεραφεὶμ, φερόμενα ἐπὶ τῶν ἐν τῷ αἰθέρι χρυσιζόντων νεφῶν, ἀφῆκαν πρὸς στιγμὴν τὰς καθημερινὰς αὐτῶν ἐνασχολήσεις, ἵνα ἐν σώματι ἀπονείμωσι πρὸς τὸν πατέρα τῶν πάντων τὰς ἱκεσίας των καὶ τύχωσι χάριτος ὑπὲρ τοῦ εἰς θείαν δυσμένειαν ὑποπεσόντος ἀγγέλου Ἀζαήλ.

Ὁ ἐκθρονισθεὶς οὗτος ἄγγελος, πρὸς ὃν ὁ Θεὸς εἶχεν ἀναθέσει τὴν προστασίαν καὶ ἐπιτήρησιν πτωχῆς τινος οἰκογενείας, ἐπιλαθὼν καὶ παριδὼν τὰ πρὸς αὐτὴν καθήκοντά του, ἐπέσυρε δικαίως καθ' ἑαυτοῦ τὴν θείαν δυσμένειαν.

Ἡ οἰκογένεια, ἧς τὴν προστασίαν εἶχεν ἀναλάβει ὁ ἄγγελος Ἀζαήλ, κατῴκει εἰς μικρόν τινα οἰκίσκον ἐκτισμένον ἐπὶ χλωροῦ λοφίσκου, ὅστις περιεστέφετο ὑπὸ δένδρων καρποφόρων, καὶ ἐν ᾧ ἔζῃ τις ἀπολαμβάνων ἀνέτως καὶ ἁπλῆστως πάντα τὰ ἀγαθά, ἅτινα ἡ ἐν ἐξοχῇ εὐχάριστος διαμονὴ παρέχει. Ἡ οἰκογένεια συνίστατο ἐκ πατρός, μητρὸς υἱοῦ καὶ κόρης εὐειδεστάτης, ἥτις ἦτο τὸ ἀγλάϊσμα τῆς πτωχικῆς καλύβης. Ἡ ἀθωότης τῆς κόρης ταύτης ἀπεικονίζετο ὡς ἐν διαυγεῖ κατόπτρῳ ἐπὶ τοῦ ἀνθηροῦ καὶ χαριεστάτου μετώπου της. Ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, νέος σφριγῶν καὶ εὐειδής, εἶχεν ἀναλάβει ἅπασαν σχεδὸν τὴν εὐθύνην τῆς οἰκογενείας, διότι αἱ παρηκμακυῖαι τοῦ πατρὸς δυνάμεις δὲν ἐπέτρεπον αὐτῷ ἢ ἐλάχιστα νὰ συνεισφέρῃ ἐκ τῆς ἀτομικῆς ἐργασίας. Ἔζων βίον ἥρεμον καὶ εὐδαίμονα, ἐνόσῳ ὁ καλὸς αὐτῶν προστάτης προελείαινε τὴν ὁδόν, ἣν οὗτοι ἠκολούθουν ἐν τῷ βίῳ· καθ' ἑκάστην νύκτα ἤρχετο αὐτοπροσώπως καὶ ἐπεσκέπτετο τὴν ὑπὸ τῶν καλῶν τούτων ἀνθρώπων καλλιεργουμένην γῆν, ἐκριζῶν τὰς ἀκάνθας καὶ διασκορπίζων τοὺς τριβόλους, οἵτινες παρεκώλυον τὴν φυσικὴν τῶν δημητριακῶν ἀνάπτυξιν· ὅτε δὲ ὁ πλάστης, ὠργισμένος κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος, δὲν ἔστελλεν ἐγκαίρως βροχήν, οὗτος ὑποκλέπτων τοὺς πλήρεις ὕδατος οὐρανίους ἀσκοὺς ἐξεκένου τούτους ἐπὶ τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν τῆς ὑπ' αὐτοῦ προστατευομένης οἰκογενείας. Μὴ λησμονῶμεν ὅμως ὅτι καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοὶ παρεκτρέπονται ἐν τῇ νεότητί των. Ὁ δυστυχὴς Ἀζαήλ, οὗτινος ἡ ὡραιότης ἦτο ἀπαράμιλλος, ἦλθε πρωΐαν τινὰ διψασμένος καὶ κατάκοπος, ἵνα τὴν δίψαν του κορέσῃ ἐκ τοῦ καταρρέοντος ὕδατος μικροῦ τινος ποταμίου παρακειμένου τῷ εὐθαλεῖ λοφίσκῳ.

Κατὰ κακὴν αὐτοῦ τύχην κύπτων ἵνα πίῃ ἔρριψε τὸ ἑαυτοῦ βλέμμα ἐν τῷ ποταμῷ, ἔνθα ἡ λάμπουσα νεότητος καλλονή του πιστῶς ἐνεκατοπρίζετο, ἐξεπλάγη, καὶ ὡσεὶ ἀφυπνισθεὶς διὰ πρώτην φορὰν ἐθαύμαζε τὴν τελειότητα καὶ συμμετρίαν τῶν προσωπικῶν γραμμῶν του, καὶ ἔμεινεν οὕτως ἐκστατικος καὶ ἐν λατρείᾳ ἀπέναντι τῆς θείας τελειότητός του. Ἔμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ πολὺ ἀποθαυμάζων ἑαυτὸν καὶ

ἐλησμόνησεν οὕτω τοὺς πτωχούς του προστατευομένους. Μὴ ἀρκεσθεὶς δὲ εἰς τὴν ἡμερησίαν ταύτην ὀλιγωρίαν του καὶ προτιμήσας νὰ ἀναπαύηται ἐπὶ τῆς δροσερᾶς χλόης καὶ λούηται ἐν τῷ ποταμῷ, ἔνθα ἡ καλλονή του τὸ πρῶτον τῷ ἀπεκαλύφθη, ἐγκατέλειψε τοὺς δυστυχεῖς χωρικούς, οἵτινες περικυκλωθέντες ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀντιζήλων του πονηρῶν πνευμάτων, κατεστράφησαν διὰ παντὸς ἀπολέσαντες τὴν ἠρεμίαν καὶ γαλήνην τῆς οἰκιακῆς αὐτῶν εὐδαιμονίας.

Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ὡς ἐκ τῶν στερήσεων ἀπεχαιρέτισαν μετ' ὀλίγου χρόνου παρέλευσιν τὴν ζωήν, ὁ δὲ υἱὸς προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ στρατιωτικοῦ αὐτοῦ καθήκοντος, ἔπεσε μαχόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Ἡ δυστυχὴς νεᾶνις, μείνασα μόνη ἐν τῇ ἐρημωθείσῃ καλύβῃ, ἔλαβεν ἡμέραν τινὰ τὴν πρὸς τὴν πόλιν ἄγουσαν ὁδόν. Δυστυχὴς κόρη ! προτιμότερος μυριάκις ἤθελεν εἶσθαι διὰ σὲ ὁ ἐκ πείνης θάνατος τῆς τύχης, ἥτις ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσιν ἀναμένει πᾶσαν ὡραίαν ὀρφανὴν καὶ ἀπροστάτευτον κόρην· πᾶν βῆμά σου πρὸς τὰ πρόσω ἀνοίγει λάκκον ἀπύθμενον, ἐν ᾧ μετ' ὀλίγον θέλουσι συνταφῇ ἡ ἀγνότης καὶ ἡ ἀθωότης σου· θέλεις ζητήσει ἐργασίαν, ἵνα τὰ πρὸς συντήρησιν προσπορισθῇς μέσα· χεῖρες μεμιασμέναι θέλουσι σοὶ προσφέρει βαλάντια πλήρη δι' ὧν ἐξαγοράσουσι τὰ ἁγνά σου κάλλη· θὰ σοὶ εἴπωσιν, ὅτ. δὲν ἐγεννήθης, ἵνα ἐργάζησαι, ἀλλ' ἵνα ἐν τῇ ἀνδρικῇ καρδίᾳ βασιλεύῃς· εἰξεύρεις τί σκῆπτρον σοὶ προσφέρουν οἱ δελεασταὶ οὗτοι ; σκῆπτρον ἀτιμίας καὶ καταισχύνης, σκῆπτρον ὀνείδους καὶ διαφθορᾶς. Ἡ πορφύρα δι' ἧς θέλουσι σὲ περιβάλλει ἐβάφη ἐν τῷ αἵματί σου αὐτῷ. Οἱ ἀδάμαντες δι' ὧν θέλουσι κοσμήσει τὸ διάδημα, ὅπερ θέλει στέψει τὴν κεφαλήν σου εἶναι τὰ ἐπὶ τῆς πρωϊνῆς χλόης πίπτοντα δάκρυα τῶν ἐπὶ τῷ αἴσχει σου θρηνούντων εἰς τοὺς οὐρανοὺς γονέων σου. Μὴ σπεύδῃς, πτωχή, πρὸς τὴν κατηραμένην πόλιν ἔνθα τὸ τῆς ἀτιμίας βάραθρον σὲ ἀναμένει χαῖνον.

Ἰδοὺ πόσων κακῶν ἐγένετο ὁ ὡραῖος καὶ ματαιόδοξος Ἀζαήλ πρόξενος· δικαίως λοιπὸν ὁ Θεὸς ἐξεδίωξεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ συγκατετέθη νὰ παράσχῃ αὐτῷ συγχώρησιν, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ἤθελε μαντεύσει καὶ ἐκτελέσει πρᾶξιν τινὰ εὐαρεστοῦσαν τῷ Ὑψίστῳ.

Ὁ δυστυχὴς Ἀζαὴλ περιεφέρετο πλανώμενος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ βασανίζων τὴν ἐκ τῆς θλίψεως λευκανθεῖσαν κεφαλήν του. Τέλος διαβαίνων ἐξωθεν ναΐδρίου τινός, ἐν ᾧ ἐβαπτίζετο μονογενὲς βρέφος, εἰσῆλθε καὶ παρέλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἱερέως τὸ ἀθῶον πλάσμα, ἐλπίζων, ὅτι ὁ Θεὸς εὐαρεστεῖται εἰς τὴν ἀθωότητα, καὶ ὅτι διὰ τούτου ἤθελεν ἀνακτήσει τὴν προτέραν θέσιν του. Ἐνῷ ταῦτα διελογίζετο, ἠκούσθη βροντὴ ὑπόκωφος καὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ εἶπε πρὸς αὐτόν· «ζήτει, Ἀζαήλ, ζήτει» Ὁ πτωχὸς Ἀζαήλ, ἐννοήσας τὴν ἀπάτην του παρέδωκε καὶ πάλιν τὸ βρέφος εἰς τὴν ἀγωνιῶσαν μητέρα καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν κατηφὴς καὶ μελαγχολικός, περιεφέρετο ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀνὰ κώμας καὶ πόλεις, ὅτε μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἤκουσε πολεμικὰς σάλπιγγας ἠχούσας, καὶ μετ' ὀλίγον στρατιὰ πάνοπλος, ὁδηγουμένη ὑπὸ κραταιοῦ μονάρχου, ἐνεφανίσθη πρὸ τῶν ἐκστατικῶν ὀφθαλμῶν του· ἡ πολεμικὴ αὕτη συνοδία ἀναπαρίστα ἀκριβῶς τὴν ἀπόλυτον ἐπὶ γῆς ἐξουσίαν καὶ κυριαρχίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἰδού, εἶπεν ὁ Ἀζαήλ, τί ἤθελεν ἴσως εὐαρεστήσει τῷ Ὑψίστῳ, καὶ πάραυτα κατακαλύψας διὰ

χρυσοῦ νέφους τὸν ὑπερήφανον ἡγεμόνα, τὴν προσωποποίησιν ταύτην τῆς ἐπὶ γῆς ἰσχύος, ἔφερεν αὐτὸν πρὸς τοὺς οὐρανούς, ἐλπίζων τέλος ἐπὶ τὴν ἄφεσίν του. Καὶ πάλιν ἀτυχῶς ἡ θεία φωνὴ ἐπανέλαβε τὰς τρομερὰς ἐκείνας λέξεις, αἵτινες ὡς κεραυνὸς ἐβόμβουν εἰς τὰ ὦτα τοῦ ἀτυχοῦς Ἀζαὴλ «ζήτει, ζήτει.» Ἀπελπις καὶ πάλιν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γῆν συναποκομίζων τὸ τετυφωμένον τοῦ μονάρχου σαρκίον. Ἤρξατο ἐκ νέου τῶν ἀναζητήσεων αὐτοῦ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον κατώρθωσε νὰ γνωρίσῃ γέροντά τινα πλουσιώτατον καὶ δικαιότατον, ὅστις τὸν πλοῦτον αὐτοῦ διένεμε τοῖς πτωχοῖς, καὶ διὰ τῆς δικαιοσύνης διηυκόλυνε καὶ ἐσυμβίβαζε πάντας τοὺς πρὸς ἀλλήλους διαμαχομένους συμπολίτας. Εὗρον, ἐσκέφθη ὁ Ἀζαὴλ· ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ συμπεριλαμβάνεται ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ ἔλεος. Δεῦτε ἄγωμεν πρὸς τὸν ἐπουράνιον πατέρα, τῇ συνοδίᾳ ψυχῆς δυναμένης νὰ ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς τῆς δικαίως ἐπιβληθείσης τιμωρίας.

«Ζήτει,» καὶ πάλιν ἠκούσθη ἡ φωνὴ λέγουσα, καὶ ὁ πτωχὸς Ἀζαὴλ ἀποθαρρυνθεὶς ἐντελῶς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, ὁπόθεν εἶχεν ἀπέλθει, μὲ τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ δώσῃ τέλος τέρμα εἰς τὴν ἀφόρητον καὶ ὀχληρὰν ζωήν του. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἠθέλησε νὰ προσβάλῃ τὴν θείαν δύναμιν αὐτοκτονῶν καὶ καταδηλῶν δημοσίᾳ τὸ ἀπονενοημένον τῆς πράξεώς του, ἦλθεν εἰς τὸ κοιμητήριον τῆς πόλεως ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ σκάψῃ τάφον καὶ θάψῃ ἑαυτὸν ζῶντα.

Ἦτο μεσονύκτιον περίπου· ἡ ὠχρὰ σελήνη διασχίσασα τοὺς μέλανας τῆς νυκτὸς πέπλους, διέχεεν ἐπὶ τῶν τάφων φῶς ἄπλετον· ὁ Ἀζαὴλ δὲν ἤρχισε νὰ διακρίνῃ ἐπὶ τάφου τινὸς λευχείμονα καὶ λυσίκομον νέαν γυναῖκα, ἧς τὸ κάλλος εἶχε μαρανθῆ ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ βίου αὐτῆς ἀνοίξει. Ποία ὑπῆρξεν ἡ ἀγωνία καὶ θλῖψίς του, ὅταν ἐν τῇ γονυκλινεῖ ἐκείνῃ γυναικὶ ἀνεγνώρισε τὴν θυγατέρα τῶν πτωχῶν χωρικῶν, τὴν παλαιὰν προστατευομένην του. Τὴν κόμην ἀτάκτως ἐπὶ τῶν ὤμων ἐρριμμένην ἔχουσα, τὸ βλέμμα ἀτενὲς καὶ στεγνόν, τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας, ἧς ἕκαστος παλμὸς ἀνεμίμνησκε καὶ ἁμαρτίαν μίαν, ἐδέετο, τὸ πρῶτον ἤδη συνελθοῦσα καὶ ἀναγνωρίσασα τὴν ἄβυσσον ἐν ᾗ σύσσωμος εἶχε ριφθῆ. Ἡ πρώτη αὐτῆς δέησις ἀπετείνετο πρὸς τὴν ἀποθανοῦσαν αὐτῆς μητέρα, ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς ὁποίας προσηύχετο, ἵνα αὕτη παρὰ τῷ ὑψίστῳ μεσιτεύσῃ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς αὐτῆς.

Ὁ Ἀζαὴλ συγκεκινημένος ἐθρήνει ἐν γωνίᾳ τινὶ τὴν ἀθωότητα τῆς ἐν θείᾳ ἐκστάσει προσευχομένης ἁμαρτωλῆς· ὅτε δὲ εἶδε δάκρυ ἀναβλύζον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς, ἔσπευσε παρὰ τὴν πλησίον ἐκεῖ ὄχθην, ἐσύναξε κογχύλιον καὶ ἐν αὐτῷ τὸ πρῶτον τοῦτο δάκρυ τῆς μετανοούσης ἐμπερικλείσας, διηυθύνθη καὶ πάλιν πρὸς τοὺς οὐρανούς.

Πάραυτα αἱ θύραι τῆς οὐρανίου κατοικίας ἠνεώχθησαν καὶ ἐν χορῷ παρατεταγμένοι οἱ Χερουβεὶμ καὶ Σεραφεὶμ ἑκατέρωθεν τοῦ Ὑψίστου ἔψαλλον ὕμνους ἀφέσεως καὶ χαρᾶς.

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Ἀξιότιμος Κυρία Διευθύντρια.

Εἶμαι διδασκάλισσα, διανύσασα τὰ μαθήματά μου ἐν τῷ ρσακείῳ Παρθεναγωγείῳ, καὶ λαβοῦσα δευτεροβάθμιον πτυχίον κατὰ τὸ 1883. Ἔκτοτε ἤμην διωρισμένη ὡς τοιαύτη καὶ ἐλάμβανα τὸν μισθόν μου, ἐξ οὗ ἔζων ἐγώ, ἡ μήτηρ μου καὶ δύο νεώτεραι ἀδελφαί μου, διότι εἶμαι ὀρφανὴ πατρός. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ὁ κ. τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας μὲ ἔπαυσε λόγῳ ἀνικανότητος. Ἦτο δίκαιον πτωχὴ ὀρφανὴ κόρη νὰ ριφθῇ εἰς τὰς ὁδούς, διότι εὑρέθη κακὸς ἄνθρωπος, ὅστις ὑπηρετῶν κομματικὰ πάθη ἠθέλησε νὰ τὴν διαβάλῃ παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις; Μήπως ὅσα κατ' αὐτὰς δημοσιεύονται κατὰ τοῦ κ. τμηματάρχου, ὡς ἀνικάνου διὰ τὴν θέσιν ἣν ἔχει, ἔπρεπεν ἀνεξετάστως νὰ παρακινήσωσι τὸν κ. ὑπουργὸν νὰ παύσῃ αὐτόν;

Ὑψώσατε, παρακαλῶ, φωνὴν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀδυνάτων.

***

Τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν δημοσιεύομεν, ὑπείκουσαι εἰς τὸ καθῆκον, ὃ ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἀνέλαβεν, ἵνα προστατεύῃ, συνηγορῇ καὶ ὑποστηρίζῃ πᾶσαν ἀναξιοπαθοῦσαν. Ἀγνοοῦμεν ἐὰν ἡ ἀνωτέρω Κυρία ἐξεπλήρου τὸ ἑαυτῆς καθῆκον εὐσυνειδήτως καὶ ὡς ὤφειλε· δὲν γνωρίζομεν ὅμως, καὶ μὲ ὅλην τὴν ὑπόληψιν ἣν τρέφομεν πρὸς τὸν ἁρμόδιον τμηματάρχην τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργείου, ἐὰν δικαίως ἢ ὑπείκων εἰς πολιτικὰς ἀξιώσεις ἀπέλυσεν αὐτήν. Λυπηρὸν ὄντως ἔσται καὶ λίαν ἀποθαρρυντικόν, ἐὰν ἡ κατηραμένη πολιτικὴ ἐξικνεῖται καὶ μέχρι τῶν διδασκαλισσῶν ἀκόμη· διότι μὲ ὅλας τὰς προσπαθείας ἃς θέλει τὸ σχολεῖον καταβάλλει πρὸς καταρτισμὸν ὅσον ἔνεστι τελειοτέρων τοιούτων, οὐδέποτε αὐταὶ θέλουσι δυνηθῆ νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὸν προορισμόν των, ἐνόσῳ ἡ προαγωγὴ καὶ ἡ ἱκανοποίησις αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ δεῖνα ἢ δεῖνα βουλευτοῦ ὑποστηρίξεως. Καθ' ἡμᾶς, οὔτε τὴν διδάσκαλον δικαιολογεῖ ὁ ἰσχυρισμός της, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ παυθῇ ὡς ἀγράμματος, διότι γνωρίζει νὰ διδάσκῃ τὸ Ἄλφα Βῆτα τοῖς νηπίοις παισίν, οὔτε τοὺς διέποντας τὰ τῆς παιδείας ἡ πρὸς παῦσιν διδασκαλίσσης τινὸς πρόφασις, ὅτι αὕτη εἶναι ἀγράμματος. Διὰ τὴν ἀληθῆ διδάσκαλον ἀπαιτοῦνται πολλά, τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ παρορῶνται οὔτε ὑπὸ τῶν διεπόντων τὰ τῆς παιδείας, οὔτε ὑπὸ τῶν ἐξασκουσῶν τὸ τῆς διδασκάλου ἐπάγγελμα. Ἀλλ' ἡ διδάσκαλος, ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς ἀποστολήν; Κατενόησεν ἄρα τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ, τὸ προκύπτον ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος αὐτῆς;

Πρὶν ἢ ἀπαντήσωμεν εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐρωτήσεις, ἐξετάσωμεν ποῖα τὰ καθήκοντα τῆς διδασκάλου, καὶ ποία τις ὀφείλει νὰ ἦναι αὕτη.

Ἐν ταῖς τρισὶ καὶ μόναις ἀκολούθοις λέξεσι καταφαίνεται ἡ ἐν τῇ κοινωνίᾳ σπουδαιότης τῆς διδασκάλου, ὡς καὶ ἡ θέσις ἣν ἡ κοινωνία ὤφειλε νὰ ὁρισῃ εἰς αὐτήν· «*ἡ διδάσκαλος ἀντικαθίστησι τὴν Μητέρα.*» Ἡ διδάσκαλος διὰ τῆς μητρικῆς καὶ γλυκείας συμπεριφορᾶς μεταφέρει τὸν οἶκον τῆς κόρης ἐν τῇ σχολῇ, ὁπόθεν δέον νὰ μὴ ἀπομακρύνηται, ὡς προωρισμένη οὐ μόνον νὰ ζήσῃ ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑαυτῆς εὐτυχίαν ἐντεῦθεν ἀντλήσῃ καὶ τὴν τοῦ οἴκου εὐδαιμονίαν ἐκ τῆς ἰδίας σχηματίσῃ. Αὕτη τηρεῖ εὐδαίμονα καὶ ἐμψυχόνει τὸν οἰκογενειακὸν βίον, τὸν ἕτερον τοῦτον συντελεστὴν τῆς καλῶς ἐχούσης κοινωνίας διὰ τῆς ἐμμονῆς της ἐν τῇ ἀφανείᾳ τῆς οἰκίας, ὡς ἡ ρίζα ἐξ ἧς θὰ ἐκβλαστῶσιν ἑκάστοτε οἱ νέοι κλῶνοι τοῦ καλλιστεφάνου τῆς πατρίδος δένδρου. Ἵνα λοιπὸν ἡ κόρη μὴ ἀπολέσῃ τὸ θέλγητρον ἐκεῖνο τοῦ οἴκου ὡς ἐκ τῆς ἐν τῇ σχολῇ φοιτήσεως αὐτῆς, δέον ὁ οἶκος αὐτός, ἢ μᾶλλον ἡ οἰκιακὴ ἐκείνη ἁρμονία καὶ ἐνέργεια νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ σχολῇ, ἔνθα ἐν μὲν τῇ κλάσει αὐτῆς ἀνευρίσκει ἀδελφὰς ὑπεικούσας εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους, ἐργαζομένας πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν, καὶ ἀγαπωμένας μετὰ στοργῆς ὑπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς μητρός, ἥτις διδάσκαλος καλεῖται, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις κλάσεσι προσωποποιεῖται ὁλόκληρος μικρὰ κοινωνία ὑπὸ διαφόρων ἀτόμων συνισταμένη, τοῖς αὐτοῖς μετ' ἐκείνοις νόμοις ὑπείκουσα καὶ ἀναπαριστῶσα τὸν συγγενικὸν καὶ φιλικὸν κύκλον, ἐξ οὗ ἑκάστη κοινωνικὴ οἰκογένεια περικυκλοῦται.

Τίς λοιπὸν ὁ δυνάμενος νὰ ἐγκαθιδρύσῃ τὴν οἰκογένειαν ἐν τῇ σχολῇ; Τίς ὁ κατορθόνων ὥστε ἅπασαι αἱ τοῦ πνεύματος ἐνέργειαι νὰ τρέφωνται καὶ μορφόνωνται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἁρμονικῶς, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ὀξύτης τοῦ ἀναπτυσσομένου νοητικοῦ μὴ καταπνίγῃ τὸ αἴσθημα, τὴν βάσιν ταύτην καὶ κρηπῖδα πάσης γυναικείας εὐδαιμονίας, τιθεμένου ἐν παρέργῳ τοῦ θυμικοῦ; Ἡ διδάσκαλος, ἡ φυσικῶς κατέχουσα τὰ τῆς παιδαγωγικῆς τέχνης, εἰ καὶ συνεχῶς ἀμβλυνοῦσα εἰς τὰς θεωρίας τῆς παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης, ἡ ὑστεροῦσα μὲν τοῦ καθηγητοῦ κατὰ τὴν εὐρύτητα τοῦ κύκλου τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως, ὑπερτεροῦσα δὲ αὐτοῦ κατὰ τὸ θυμικόν, οὗ προϊὸν τὸ αἴσθημα, διὰ τῆς δραστικῆς τοῦ ὁποίου ἐνεργείας τὴν μὲν σχολὴν εἰς οἶκον μεταβάλλει, ἑαυτὴν δὲ εἰς μητέρα φιλόστοργον. Ἀλλ' ἐὰν τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα τὰ καθήκοντα της διδασκάλου, ποία τις πρέπει νὰ ἦναι αὕτη διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν; Βεβαίως οὐχὶ ἁπλῶς ἐκείνη τὴν ὁποίαν παρεσκεύασεν ἡ δοῦσα αὐτῇ τὸ δίπλωμα τῆς διδασκάλου σχολή. Τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ἐγκυκλοπαιδικὰ μαθήματα, ἅτινα ἐδιδάχθη, οὖσα μαθήτρια, θεωρητέα ὡς στοιχειώδεις ρίζαι, αἵτινες δέον νὰ καλλιεργηθῶσι καὶ ἀναπτυχθῶσι διὰ τακτικῆς καὶ κεκανονισμένης μελέτης· διότι ἡ εἰς ταῦτα καμόνα ἀρκουμένη εἶναι ἀναξία τῆς ὑψηλῆς ἐντολῆς ἣν ἀναλαμβάνει· ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες ἐκμεταλλευόμενοι τὰ εὐγενέστερα καὶ θεοσεβέστερα τῶν ἐπαγγελμάτων, παρορῶσι καὶ ἀκηδῶς ἔχονται τῶν ἑαυτῶν καθηκόντων, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέποντες ἢ εἰς τὴν ὕλην. Μεγάλη δὲ ἡ ἐκ τῆς ἀκηδίας τούτων προκύπτουσα ταῖς μαθητευομέναις βλάβη· διότι ἡ διδάσκαλος παρίσταται ἐνώπιον τῆς κόρης ὡς τύπος καὶ ὑπογραμμός, ὡς ἀσφαλὴς ὁδηγὸς ἑκάστου αὐτῆς βήματος, ὡς παράδειγμα φυσικῆς ἀπομιμήσεως· πῶς ἐπομένως ἡ μαθήτρια δύναται νὰ ἐθισθῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, ἐὰν ἡ διδάσκαλος ἀκηδῶς ἔχηται τῶν ἑαυτῆς; Πῶς δύναται νὰ ἐπιπλήξῃ τὴν ἀγνοοῦσαν τὸ μάθημα μαθήτριαν, ἐὰν αὐτὴ αὕτη προστρέχῃ εἰς τὸ βιβλίον, ὅπως τὴν διορθώσῃ, ἡ διδάσκουσα ἀπροετοίμαστος περιπίπτῃ εἰς λάθη, ἅτινα σπανίως διαφεύγουσι τὸ ὀξὺ καὶ διορατικὸν τῆς μαθητρίας; ἐκτὸς ἐὰν δεσποτικῶς ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτῆς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, πλὴν τότε ἀντὶ μητρὸς ἡ μὲν διδάσκαλος μεταβάλλεται εἰς τύραννον, ἡ δὲ μαθήτρια εἰς θῦμα ἢ εἰς δούλην, καὶ τὸ καθῆκον εἰς ἀγγαρείαν σκληρὰν καὶ ἐπαχθῆ.

Ἐχέτω λοιπὸν ἡ διδάσκαλος ὑπ' ὄψει, ὅτι ὡς φύλαξ καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῆς, ὡς προπύργιον κατὰ παντὸς μοχθηροῦ, ὡς ὅπλον ὑπερασπίσεως εἶναι τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος, ἀδιαλείπτως ἀνανεούμενον διὰ τῆς προσοχῆς τῆς ψυχῆς ἀναπολούσης συνεχῶς τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς· ἐχέτω ὑπ' ὄψει, ὅτι αἱ πρῶται σκέψεις τῆς μαθητρίας ἐν τῇ σχολῇ διεγείρονται καὶ ἀποτυποῦνται μᾶλλον ὑπὸ τῶν παραδειγμάτων τὰ ὁποῖα βλέπει, παρὰ ὑπὸ τῶν λόγων οὓς ἀκούει· ἐχέτω ὑπ' ὄψει, ὅτι ἵνα ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύῃ τὴν μητέρα, καταλληλότερος τρόπος εἶναι οὐχὶ μόνον ἡ προφορικὴ διδασκαλία, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑποστήριξις τῶν ἑαυτῆς λόγων εἰς πράξεις συνεχῶς καὶ προσεκτικῶς ἐπαναλαμβανομένας ἐνώπιον τῆς μαθητρίας. Ἂς προσπαθῇ πάντοτε νὰ ἐξάγῃ ἐκ τῆς ἐπεξεργαστέας ὕλης ἠθικήν τινα ἢ χριστιανικὴν ἰδέαν· ἃς ἐνεργῇ πάντοτε εἰς τρόπον ὥστε νὰ διεγείρῃ τὴν περιέργειαν τῆς κόρης, νὰ κάμνῃ λόγον περὶ καθήκοντος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καθ' ὃν δύναται καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ αὐτό, καὶ οὕτω μόνον κατορθοῖ νὰ διδάσκῃ εἰς αὐτάς τὴν πρώτην τῶν ἰδεῶν σύζευξιν, ὅτι δηλ. πᾶν πλάσμα ὀφείλει νὰ πράξῃ τι ἐπὶ τῆς γῆς ἀγαθόν, καὶ ὅτι τοῦτο τὸ ἀγαθὸν εἶναι καθῆκον.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

ΑΘΗΝΑ

(Ἴδε προηγούμενον ἀριθ. 2.)

Καίτοι ἡ Ἀθηνᾶ ἐπροσωποποίει τὴν φρόνησιν καὶ σοφίαν, οὐχ ἧττον παρεξετρέπετο καὶ αὕτη πολλάκις κυριευομένη ὑπὸ τοῦ φοβεροῦ τῆς ζηλοτυπίας πάθους. Θῦμα τῆς ζηλοτυπίας της ἐγένετο πρώτη ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἰδμωνος Ἀράχνη, ἥτις ἐτόλμησε νὰ φανῇ ἀνωτέρα τῆς θεᾶς κεντήσασα ἐπὶ ὑφάσματος τοὺς ἔρωτας τοῦ Διὸς μετὰ τόσης τελειότητος καὶ τέχνης, ἣν καὶ αὐτὴ ἡ θεὰ ἠναγκάσθη νὰ ἀναγνωρίσῃ· καταληφθεῖσα ὅμως ὑπὸ ὀργῆς ἀκρατήτου οὐ μόνον ἐξέσχισε τὸ κέντημα, ἀλλὰ καὶ κτυπήσασα διὰ τοῦ μαστιγίου της τὴν ἀντίζηλόν της διεμέλισεν αὐτὴν εἰς τεμάχια καὶ ἐσκόρπισεν αὐτὰ εἰς τὸ κενόν· τὸ σύνολον τῶν διασκορπισθέντων τούτων τεμαχίων μετεμορφώθη ἔκτοτε εἰς Ἀράχνην, ἥτις ἐκ τῆς ἀπελπισίας της ἐκρεμάσθη, πρὸς ἐνόχλησιν τῶν οἰκοδεσποινῶν ὅλων τῶν αἰώνων. Ἡ Ἀράχνη αὕτη ἐγέννησε τὸν Κλωστῆρα τὸν ἐπινοητὴν τῆς κλωστοποιΐας.

Ἕτερον θῦμα τῆς θεᾶς ἐγένετο ἡ Βοῦσα, θυγάτηρ τῆς Εὐμέλης ἢ Εὐμηλίας, ἥτις ἐπίσης ἐκίνησε τὴν ζηλοτυπίαν αὐτῆς διὰ τοῦ μελῳδικοῦ ἄσματός της· ταύτην ἡ θεὰ μετέβαλεν εἰς ἀηδόνα, ὅπερ ἐκληρονόμησε καὶ τὴν φωνὴν αὐτῆς.

Τρίτον θῦμα τῆς Ἀθηνᾶς ἐγένετο ἡ Δίρκη, δευτέρα σύζυγος τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν Λύκου, ἥτις μετεμορφώθη ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς εἰς ἰχθύν, κατ' ἄλλους ὅμως αὕτη μετεμορφώθη εἰς Κρήνην παρὰ τοῦ Βάκχου, ἀφοῦ κατεμελίσθη ὑπὸ τρομεροῦ τινος καὶ ἀδαμάστου ταύρου, εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ ὁποίου εἶχον προσδέσει αὐτὴν οἱ δύο δίδυμοι υἱοὶ τῆς πρώτης συζύγου τοῦ Λύκου Ἀμφίων καὶ Ζῆθος, ἵνα ἐκδικήσωσι τὴν πρὸς τὴν μητέρα αὐτῶν προσγενηθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς ἀδικίαν.

Τέλος ἡ Ἀθηνᾶ μετέβαλεν εἰς ὄφεις τὴν καλὴν τῆς ὡραιοτέρας τῶν Γοργόνων Μεδούσης κόμην, διότι αὕτη ἐνέδωκεν εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡ θεὰ Ἀθηνᾶ ἦτο τόσον αὐστηρὰ τὰ ἤθη, ὥστε ἀποδίδουσιν εἰς αὐτὴν τὴν τύφλωσιν τοῦ Τειρεσίου, ὅστις ἐτόλμησε νὰ ἀτενίσῃ πρὸς αὐτὴν ἐξερχομένην τοῦ λουτροῦ.

Μετέβαλεν ἐπίσης τὴν Νυκτιμένην ἢ Νυκτιμήνην εἰς Γλαῦκα, διότι αὕτη διετέλει εἰς ἀθεμίτους μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς σχέσεις. (A.S.)

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΣ

Ἡ σημαία μακρυὰ κυματίζει
χρυσοκέντητη μέσ' τὰ κλαρὰ
γαλανόλευκη ἔχει θωρᾶ,
καὶ σταυρὸς τὴν στολίζει.

Νεὸς σιμά της, ξανθὸ παλληκάρι
ἕνα σύνθημα ἐκεῖ καρτερεῖ,
ὅπλα φέρει, σελάχι φορεῖ,
ὅλος νειάτα καὶ χάρι.

Ἡπατρίς του ἐκεῖνον προσμένει
καὶ τὸ χρέος ἐκεῖ τὸν καλεῖ,
τὸν ζιγόνει παρθένος καλὴ,
φουσταν́έλλα ντυμένη.

Τὴν θωρεῖ καὶ χλωμὸς πλησιάζει
γιατὶ ἦλθεν ἐδῶ τὴ 'ρωτᾷ
τὴν σημαία αὐτὴ χαιρετᾷ,
ἡ πατρίς μου μὲ κράζει.

«—*Νέα κόρη, ἐσὺ 'ς τοὺς κινδύνους*
δὲν ἀντέχεις, μὴ ἔλθῃς, ὦ μὴ,
ὄχι, λέγει, αὐτὸ τὸ κορμὶ
δὲν ἐπλάσθη γιὰ 'κείνους.

—*Ἡ πατρίς μου δὲν εἶναι πατρίς σου;*
κι' ἐμὲ χρέος ἐδῶ μὲ κρατεῖ,
κινδυνεύει ἐκείνη, γιατί
μὴ πεθάνω μαζύ σου;

«—*Τὰ βουνὰ ν' ἀναβῆς θὰ μπορέσῃς*
γιατ' ἡ δόξα 'ψηλὰ κατοικεῖ·
πρὶν προφθάσῃς ν' ἀνέβῃς ἐκεῖ,
εἰς τὸν δρόμον θὰ πέσῃς.»

«—*Τί μὲ μέλει, τὴ φλόγα νὰ σβύσω,*
ποῦ μὲ καίει, στιγμὴ καρτερῶ,
ἦλθε τώρα καιρὸς ποῦ μπορῶ
ἢ πεθάνω ἢ ζήσω.»

Αὐτὰ, λέγει ἐκείνη κι' ἁρπάζει
τὴν σημαίαν κι' ἐμπρὸς προχωρεῖ
τὴν κυττάζει ὁ νειὸς κι' ἀπορεῖ
καὶ τὸ θάρρος θαυμάζει.

«—*Τὸ ἐμάντευα, κράζει ἔτι μία*
ἐκλογὴ θὲ νὰ κάμω καλή·
Αὐτὰ ἐκεῖνος σὲ 'κείνην λαλεῖ.
«*Εὖγε κόρη ἀνδρεία.*»

Μὲ καρδιὰ καὶ οἱ δυό τους γεμάτη,
μὲ τὸ σύνθημα «Πίστις, Πατρὶς»
μέσ' 'ς ταῖς φλόγαις ριχθῆκαν θαρρεῖς,
—*Ὁ σταυρὸς τοὺς φυλάττει.*—

Μαριετταα Μπετσοι.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ

Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγγυήσεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως πρὸς σύναψιν δανείου τῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς μέχρι Πατρῶν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ὥστε τὸν προσεχῆ αὔγουστον ἢ σεπτέμβριον θὰ ταξειδεύωμεν εἰς Πάτρας διὰ σιδηροδρόμου.— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης πέμπτης ἤρξατο ἐν τῇ βουλῇ ἡ πολιτικὴ λεγομένη συζήτησις, ἐφ' ἧς πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Δηλιγιάννης, ὅστις καίτοι ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἀγορεύσας ἐπεφυλάχθη οὐχ ἧττον καὶ συνέχισε αὐτὴν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν. Ἡ μακρὰ αὐτοῦ ὁμιλία ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ «Πρωΐᾳ». Εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην θ' ἀπαντήσῃ ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως καὶ ὁ κ. Σιμόπουλος. Ἀξιοσημείωτον ὡσαύτως εἶναι καὶ τὸ νομοσχέδιον ὅπερ ὑπέβαλεν ἡ κυβέρνησις, ἀφορῶν εἰς τὴν ἐνηλικιότητα καὶ προικοδότησιν τοῦ διαδόχου, ὡς καὶ περὶ διαχειρίσεως τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ βασιλέως.

ΓΑΛΛΙΑ

Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὸν πρόσθετον φόρον ἐπὶ τῶν ζώων, εἰς δευτέραν δὲ ἀνάγνωσιν διὰ ψήφων 350 κατὰ 148 τὴν προσωρινὴν ἐμπορικὴν σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας. Συζητήσασα πρὸς τούτοις ἡ Βουλὴ τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ζητηθείσας πιστώσεις, ἐψήφισεν αὐτὰς διὰ ψήφων 390 κατὰ 220.

ΙΤΑΛΙΑ

Κατὰ τὰς ἐκ Μασσάβας εἰδήσεις ὁ στρατηγὸς Ζενὲ ἠρνήθη νὰ παραδώσῃ τῷ Ρὰς Ἀλούλᾳ τὰ ἄλλα τουφέκια τὰ ἐν Μασσάβᾳ κατασχεθέντα, ἅτινα προωρίζοντο διὰ τὸν βασιλέα τῆς Ἀβυσσινίας. Ὁ Ρὰς Ἀλούλας αἰτεῖ τὴν παράδοσιν τῶν τουφεκίων τούτων καὶ κατακρατεῖ ὡς ὅμηρον τὸν κ. Σαβαροῦ, ἓν τῶν μελῶν τῆς ἀποστολῆς Σαλιμπένι. Ἀγνοοῦνται ἔτι αἱ συνέπειαι τῆς ἀρνήσεως τοῦ στρατηγοῦ Ζενέ. Κατὰ τὰς ἐκ Σουακεὶμ εἰδήσεις, δύο μάχαι ἔλαβον χώραν ἐν Δαβὶχ μεταξὺ Ἰταλῶν καὶ Ἀβυσσινῶν.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Κρούσματά τινα χολέρας ἔλαβον χώραν ἐν Βούδᾳ Πέστῃ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἠσθένησε προσβληθεὶς ὑπὸ κρυολογήματος. Εὐτυχῶς ὅμως ἀνέρρωσεν ἐντελῶς. — Τὸ Ραϊχστὰγ θὰ ἀναβάλῃ τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ μέχρι τῆς 7 ἀπριλίου, μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

ΑΓΓΛΙΑ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἰρλανδίας ὑπουργὸς ὑπέβαλε κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, σκοποῦν τὴν περιστολὴν τῶν ἐγκλημάτων ἐν Ἰρλανδίᾳ. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου παρέχεται εἰς τοὺς δικαστὰς συνοπτικὴ δικαιοδοσία· μεταβάλλονται αἱ ἕδραι τῶν δικαστηρίων καὶ ἐπιτρέπεται, ὅπως ὑποθέσεις Ἰρλανδικαὶ ἐκδικάζωνται ἐν Ἀγγλίᾳ.— Ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἀπῆλθεν εἰς Κάννας τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας.— Κατὰ τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ γενομένην λεμβοδρομίαν τῶν φοιτητῶν, οἱ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κανταβριγίας ἀνεδείχθησαν νικηταί.— Προσεχῶς θέλει ἑορτασθῆ μεγαλοπρεπῶς ἡ πεντηκονταετηρὶς τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας. Μεταξὺ τῶν κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην παρασταθησομένων βασιλέων, μόνος ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας παρέστη καὶ κατὰ τὴν τελετὴν τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως αὐτῆς.

ΡΩΣΣΙΑ

Μετὰ τὴν λήξασαν ἤδη τῶν τριῶν αὐτοκρατόρων συνεννόησιν, λέγεται ὅτι ἡ Ρωσσία θέλει ἐπιφυλάξει τὴν εἰς τὸ μέλλον ἐλευθερίαν τῆς ἐνεργείας αὐτῆς. Κατὰ νέας δὲ παραστάσεις τῆς Ρωσσίας, διαπραγματεύσεις διεξάγονται αὖθις μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀνακτοβουλίων περὶ Βουλγαρίας.— Ἡ Ρωσσικὴ ἐνταῦθα πρεσβεία οὐδεμίαν ἔλαβεν εἰδοποίησιν περὶ τῆς δῆθεν κατὰ τοῦ Τσάρου γενομένης δευτέρας ἀποπείρας δολοφονίας.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Μεγάλαι καταβάλλονται ἐν Βουλγαρίᾳ ἐνέργειαι περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ πρίγκιπος Βάττεμβεργ, ἂν καὶ κατὰ τὰς διαδόσεις ὁ κ. Στοϊλὼφ μεταβήσεται εἰς Στοκχόλμην, διότι γίνεται λόγος περὶ τοῦ δευτεροτόκου υἱοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας διὰ τὸν θρόνον τῆς Βουλγαρίας.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ σύλλογος τῶν ζωγράφων καὶ γλυπτριῶν Κυριῶν, ὁ ὑπὸ τῆς διασήμου γλυπτρίας κυρίας Λέοντος Βερτὼ συσταθεὶς κατὰ τὸ 1881, συνῆλθε κατ' αὐτὰς εἰς συνδιάσκεψιν.

Ἀφοῦ τὰ μέλη τοῦ ρηθέντος συλλόγου ἐξήτασαν τοὺς ὑπὸ τῆς διευθύνσεως ὑποβληθέντας καταλόγους ἐξόδων τε καὶ ἐσόδων, τῶν τελευταίων τούτων ὑπερβάντων τὰ ἔξοδα κατὰ 11,691 καὶ 5 λεπτά, ἀπεράσισαν νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου τὴν νομιμοποίησιν καὶ ἐπίσημον τοῦ σωματείου των ἀναγνώρισιν.

Τὸ εὐχάριστον τῆς αἰτήσεώς των ταύτης ἀποτέλεσμα ἐπισφραγίζει ἐπισήμως καὶ ἱκανοποιεῖ τοὺς ἀγῶνας καὶ κόπους, οὓς αἱ Κυρίαι αὗται κατέβαλον πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ σύσφιγξιν τοῦ δεσμοῦ, ὅστις συνδέει αὐτάς, καὶ ὅστις δύναται ἀρόβως νὰ ἀντιμετωπίσῃ τοὺς τῶν ἀνδρῶν τοιούτους. Ἡ διεύθυνσις τοῦ συλλόγου ἐδήλωσε καθαρῶς, ὅτι ἡ νομιμοποίησις αὐτοῦ δὲν ἐπεδιώχθη ὑπὸ πνεύματος ἐπιδείξεως καὶ καινοφανίας, οὔτε ὅπως διαφλονεικήσῃ τὰ πρωτεῖα εἰς τοὺς τῶν ἀνδρῶν συλλόγους, ἀλλ' ἁπλούστατα ὅπως ἐπισημοποιούμενος φανῇ χρήσιμος πρὸς πᾶσαν γυναῖκα ἐπιδίδουσαν εἰς τὴν καλλιτεχνίαν, ἐν ᾗ φύσει ἡ γυνὴ διαπρέπει καὶ διακρίνεται.

Μέλη τοῦ συλλόγου πλὴν τῶν εἰδικῶς καλλιτεχνῶν Κυριῶν εἶναι καὶ ἐρασιτέχνιδες τοιαῦταί, οἷα ἡ δούκισσα τοῦ Λουΐν, ἡ Κυρία Rotschild, ἡ Κυρία Ναθαναὴλ, ἡ βαρώνη Γράμ. κ. ἄ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Ἀλώπεκα. Ἡ πραγματεία σας καίτοι καλὴ εἶναι ὀλίγον δύσληπτος· εὐαρεστήθητε νὰ γράφητε εὐκρινέστερον, καὶ θέλομεν εὐχαρίστως δημοσιεύσει τὰ ἔργα σας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θέλετε γνωστοποιήσει ἡμῖν τὸ ὄνομά σας.—Κας Μ. Γ. Κ. Γ. Ρ. εἰς Σῦρον. Χρήματα ἐλήφθησαν· ἀποστέλλομεν ἀποδείξεις καὶ φύλλα.—Κον Α. Μ. Αἴγιον. Χρήματα ἐλήφθησαν, ἀποστέλλομεν δέκα φύλλα.—Κους Α. Ι. Κ. Ἀντισθένην καὶ Γαλλόφρονα Ἀθήνας, καὶ Κον Ι. Α. Σ Σῦρον. Εὐχαριστοῦμεν. Δὲν δημοσιεύομεν ἔργα ἀνδρῶν.—Κον Π Μ. Ἀγρίνιον Εὐχαριστοῦμεν. Ἀγγελίας δὲν ἐξεδώκαμεν. Ἐὰν ἔχητε συνδρομητὰς ἀποστείλατε κατάλογον μετ' ἀντιτίμου, ὅπως ἀποσταλῶσιν ἀποδείξεις καὶ φύλλα. – Καν Μ. Ι. Δημοσιεύομεν ἄρθρον σχετικόν.—Καν γράψασαν περὶ συντάξεως διδασκαλισσῶν. Ἂς ἀποταθῶσιν αἱ περὶ τούτου ἐνδιαφερόμεναι ἐνυπογράφως.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Τρώγετε πάντοτε τὰ καρύδια ἢ τὰ λεπτοκάρυα συνοδευόμενα ὑπὸ ἅλατος, ἵνα εὐκολύνητε τὴν ἄνευ τούτου δύσκολον χώνευσιν αὐτῶν. Ἐὰν πάσχητε ἀπὸ καταρροὴν λαβέτε πρὶν κατακλιθῆτε ἓν ποτήριον λεμονάδας θερμῆς. Ἐὰν κατὰ τὸ θέρος ὑδρώνητε τὴν νύκτα, σπογγίζετε πρὶν ἢ κατακλιθῆτε τὸ σῶμά σας δι' ὕδατος ἐμπεριέχοντος ἅλας· τοῦτο ἐμποδίζει ἀβλαβῶς τὴν ἀφίδρωσιν.

***

Ἐπειδὴ αἱ ἡλιακαὶ τοῦ μαρτίου ἀκτῖνες ἀφίνουσιν ἴχνη τῆς διαβάσεώς των ἐπὶ τῆς λευκῆς τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν ἐπιδερμίδος καὶ ὁ ἐκ τῆς κυανῆς καὶ κιτρίνης κλωστῆς δακτύλιος δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἐξαφάνισιν τῶν ὑποκιτρίνων κηλίδων, συμβουλεύομεν τῇ ἡμετέρᾳ ἀναγνωστρίᾳ, ὅπως πλυνομένη διὰ ξυνογάλακτος προφυλάττηται ἀπὸ τὴν δυσάρεστον τούτων παρουσίαν.

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Περιεκυκλοῦτο δὲ πανταχόθεν ὑπὸ γῆς ἐστρωμένης ὑπὸ πλουσιωτάτης συγκομιδῆς σίτου, καὶ ἐδάφους ἀδιακόπως βασανιζομένου ὑπὸ τοῦ ἀρότρου τῶν γεωργῶν. Κατὰ διαστήματα, ἀγροτική τις οἰκία μετὰ μεγάλου δένδρου ἐν σχήματι ἀλεξιλίου καὶ τῶν ἐν τοῖς πέριξ ἀνεμομύλων της, ὡς προσφιλῶν τέκνων περικυκλούντων τὴν μητέρα των, καὶ πληρουμένων κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὑπὸ θεριστῶν, πρᾶγμα ὅπερ προσομοιάζει αὐτοὺς πρὸς κυψέλας ἀνθρωπίνους· μικρὰ δάση χρησιμεύοντα ὡς ἄσυλον πρὸς τὰς περιστερὰς καὶ ὡς καταφύγιον τῶν κυνηγῶν· λοφίσκοι ὁμαλοὶ καὶ στρογγύλοι ἔνθα τὰ πρόβατα ἔβοσκον ὑπὸ τὸν εὐχάριστον τῶν κωδώνων ἦχον, φυλαττόμενα ὑπὸ τοῦ ἀγρύπνου κυνὸς καὶ τοῦ ἐρησυχάζοντος ποιμένος· τρεῖς ἢ τέσσαρες μεγάλοι βόες ἐρυθρομέλανοι, σοβαροί, ὑπερήφανοι, ἀνήσυχοι, ἐνοχλούμενοι συνεχῶς ὑπὸ μικρῶν ἀγυοπαίδων· εἰς τὸ βάθος μεγάλη κυανῆ γραμμή, ἣν μακρόθεν ἐξελάμβανέ τις ὡς θάλασσαν, καὶ ἔνθα ἀνεκάλυπτέ τις, διερχομένου τοῦ ἡλίου, μικρὸν χωρίον λευκὸν μὲ τὸ ἐπίμηκες αὐτοῦ κωδωνοστάσιον· νέφη ἐλαφρὰ ταχέα, συνωθούμενα ἐν δραπετευτικῇ φυγῇ ὡς λευκαὶ χιόνες ψεκάδες ἵνα προετοιμάσωσιν ἐν τάχει τὴν διὰ τὴν ἑσπέραν ἐπίχρυσον στρωμνὴν τοῦ μεγαλοπρεπῶς κατακλινομένου ἀστέρος· αὔρα δροσερὰ ἀσπαζομένη ἐλαφρῶς τὴν ὑπόξανθον τοῦ σίτου κόμην· δένδρα τινὰ μεγάλα ρίπτοντα πέριξ τὴν μεγαλοπρεπῆ αὐτῶν σκιάν· ποῦ καὶ ποῦ ἀγροτικὸν ἁμάξιον διερχόμενον· σμῆνος μικρῶν ἀετῶν περὶ τὸ ποιμνιοστάσιον περιπταμένων· ἥλιος πανταχοῦ· τὸ ἄπειρον ὡς περιθώριον· καὶ ἰδοὺ ἡ εἰκών. Καὶ ἤδη ἐὰν ἐπιθυμῆτε, ὅπως πάντα ταῦτα συμπεριληφθῶσιν εἰς ἓν καὶ μόνον ὄν, ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ ἐπανεύρητε τὸ γλυκὺ ἐκεῖνο θάλπος εἰς ἓν βλέμμα, τὴν ὄψιν τῶν πρώτων τοῦ ἔαρος ἡμερῶν εἰς χρυτίζουσαν κόμην, τὸ μειδίαμα τῆς φύσεως ἐπὶ ροδίνων χειλέων, τὴν ἠρεμίαν ταύτης εἰς ἓν μειδίαμα, τὸ διαφανὲς τοῦ ἀέρος εἰς λεπτὴν καὶ ἁγνὴν ἐπιδερμίδα, τὴν ἀναγεννωμένην καὶ ποιήσεως ἔμπλεων ταύτην φύσιν, ὁρμεμφύτου φιλαρεσκείας, διαχύσεως ἁγνῆς μετὰ τῶν ἀσμάτων της, τῆς λαμπρότητός της καὶ τῶν σκιαγραφιῶν της αὐτῶν ἔτι, εἰς μίαν γυναῖκα, ἀκολουθήσατέ με εἰς τὴν πρώτην ὀροφὴν τῆς λευκῆς ταύτης οἰκίας· εἰσέλθετε μετ' ἐμοῦ εἰς τὸν πρῶτον θάλαμον ἵνα θαυμάσωμεν ἀπὸ κοινοῦ τὴν νεάνιδα ταύτην καθημένην πλησίον τοῦ παραθύρου καὶ ἀναγινώσκουσαν, ἢ μᾶλλον νομίζουσαν ὅτι ἀναγινώσκει.

Καὶ τὸ ὄνομά της; Ὄνομα γλυκὺ καὶ εὐῶδες, Σοφία Ἔαρος. Ἡλικίας; μόλις δεκαεξάετις. Ἐγρηγορεῖ ἢ κοιμᾶται; Ζῇ μονον; Δὲν θὰ τὸ ἐβεβαίονέ τις· τόσον εἶναι

ΝΟΣΤΙΜΑ

Καλή τις οἰκοδέσποινα ἔλεγεν ἐσχάτως πρὸς τὸν κρεοπώλην της. Διατὶ ἡ γλῶσσα αὐτὴ εἶναι τόσον ἀκριβή, μήπως καὶ αὐταὶ ἐφορολογήθησαν; Ὄχι, Κυρία μου, ἀπαντᾷ ὁ κρεοπώλης, δὲν ἐφορολογήθησαν, ἀλλὰ χρησιμοποιοῦνται ἐν τῇ Βουλῇ.

Κύριός τις συνοδεύων τὴν σύζυγόν του, γυναῖκα ὥριμον καὶ πολύσαρκον, ἦλθε μετ' αὐτῆς εἰς τὴν Νέαν ἀγορὰν, καὶ σταθεὶς πρό τινος Ἰχθυοπωλείου, ἠρώτα τὸν ἰχθυοπώλην, ἂν ὁ πρὸ αὐτοῦ κρεμάμενος ἀσταχὸς εἶναι φρέσκος. Πῶς, λέγει ὁ ἰχθυοπώλης δὲν βλέπετε ὅτι εἶναι ζωντανός; Καὶ τί μ' αὐτό, ἀπαντᾷ ὁ κύριος· ἡ γυναῖκά μου εἶναι ἐπίσης ζωντανή, ἀλλὰ δὲν εἶναι φρέσκια.

Νεαρά τις κυρία προσῆλθε πρὸς τὸν νεωστὶ ἐν τῇ ἐνορίᾳ ἀφιχθέντα πνευματικὸν, ἵνα ἐξομολογηθῇ· μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐξομολογήσεως ὁ πνευματικὸς ἐκ περιεργείας ἠρώτησε τὸ ὄνομα τῆς Κυρίας. Πάτερ μου, ἀπήντησεν αὕτη, τὸ ὄνομά μου δὲν εἶναι ἁμάρτημα.

Ἡμέραν τινὰ Κύριός τις ἀνέπτυσσε τὸ ὑπὸ πολλῶν ἤδη πραγματευθὲν θέμα περὶ τῆς διαλέκτου τῶν ζώων. Εὐφυολόγος τις διέκοπτεν αὐτὸν ἀνὰ πᾶσαν φράσιν, ὑπὸ πνεύματος ἀντιλογίας ὁρμώμενος. Κυρία τις παρατυχοῦσα εἶπε πρὸς τὸν ἐκ τῆς ἀντιλογίας ταύτης δυσαρεστηθέντα ζωολόγον, «ὁ Κύριος παρέχει ὑμῖν τὴν συνδρομήν του, ἀφοῦ ἀποδεικνύει ὅτι τὰ ζῶα ὁμιλοῦν.»

Διάσημός τις ἰατρὸς, περικυκλούμενος ὑπὸ χορείας ὡραίων Κυριῶν, αἵτινες παρεποροῦντο διὰ τὴν ὑπερβολικὴν τοῦ νευρικοῦ των συστήματος εὐαισθησίαν καὶ τὰς ἐκ τούτου προερχομένας συνεπείας, παρετήρησεν αὐταῖς, ὅτι οὐδὲν εἰς τοῦτο δύναται ἡ ἐπιστήμη, ἀφοῦ ἐξ ὅσων ἤκουσε, κρίνει, ὅτι αἱ Κυρίαι αὗται πάσχουσιν ὅλαι ἀπὸ ἐπιληψίαν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὸ εὐπαθὲς τῶν Κυριῶν τούτων νευρικὸν σύστημα ἐθεραπεύθη.

Γνωμικά.

Ἡ πεῖρα εἶναι τρόπαιον συγκείμενον ἐξ ὅλων τῶν ὅπλων, τὰ ὁποῖα ἐπλήγωσαν ἡμᾶς. Γερφώ.

* * *

Καλὴ ἰδέα, μὴ παρακολουθουμένη ὑπὸ τῆς ἐκτελέσεως, εἶναι σπινθὴρ μὴ ἀνάπτων πυράν. Ε. Π.

* * *

Ὁ πολιτισμὸς εἶναι ἄνθος μέγα καὶ ὡραῖον, προοδεῦον ὅμως μόνον δι' ἀφθόνου λιπάσματος. Ε. Π.

* * *

Ἐὰν εἶσθε εὐτυχὴς μὴ λέγητε τοῦτο πρὸς τὸν κόσμον, διότι ὁ κόσμος δὲν εὐχαριστεῖται εἰς τοιούτου εἴδους ἐκμυστηρεύσεις. Ἔλμπικ.

* * *

Εὐδαίμων δὲν εἶναι ὁ κοιμώμενος, ἀλλ' ὁ γρηγορῶν καὶ ἐνεργῶν. Ἀριστοτέλης.

* * *

Αἱ γυναῖκες κυβερνῶσιν ἡμᾶς. Ἂς προσπαθήσωμεν νὰ καταστήσωμεν αὐτὰς τελείας· ὅσῳ πλέον φωτισθῶσι, τόσῳ μᾶλλον θέλουσι φωτίσει ἡμᾶς. Ἐκ τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως τῶν γυναικῶν ἐξαρτᾶται ἡ σοφία τῶν ἀνδρῶν.

ἀκίνητος, τόσον λεπτοφυὴς καὶ ὠχρὰ, ὥστε νομίζει τις, ὅτι τὸ σῶμά της δὲν χρησιμεύει ἢ πρὸς ἀνανάκλασιν τῆς ἁγνῆς ψυχῆς της.

Παρατηρήσατε πόσον εἶναι ὠχρά· ἐξηπλωμένη ἐπὶ μεγάλης ἀναπαυτικῆς ἕδρας, τὸ βιβλίον της ἐπὶ τῶν γονάτων, τὴν κεφαλὴν ἐστηριγμένην ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ὑποστηριζούσης αὐτὴν ἄνευ κόπου, τὸν ὀφθαλμὸν προσηλωμένον ἐπὶ ἀντικειμένου ὅπερ δὲν βλέπει, ὀνειροπολεῖ. Τί; θὰ τὸ μάθωμεν μετ' ὀλίγον. Ἀλλὰ πρὸ τούτου ἐξετάσωμεν αὐτὴν καλῶς. Οἵα ξανθὴ κόμη, καὶ οἵα χάρις ἐν τῇ ἀτημελήτῳ διακοσμήσει αὐτῆς, διότι τακτικὴ κόμωσις ἐν τοιαύτῃ πυκνότητι καὶ ἀφθονίᾳ τριχῶν ἤθελεν εἶσθαι μέγας κόπος καὶ μακρὰ ἐργασία διὰ τὴν κάτοχον αὐτῆς.

Ἡ ὡραία αὕτη κόρη εἶναι ἀναστήματος ὑψηλοῦ, ἰσχνὴ, καὶ πάντοτε κατάκοπος, ὡσεὶ εἶχεν ἀνάγκην ὅλης τῆς ζωῆς, ὅπως ἀναπαυθῇ ἐκ τοῦ δρόμου ὃν διήνυσεν ἐρχομένη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ἴσως ὁ Θεὸς ἐδίσταζε νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν γῆν· ἐκείνη δὲ διαλαθοῦσα αὐτὸν διωλίσθησεν ἐν δειλίᾳ μεταξὺ ἡμῶν· διότι καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἡ ζωὴ διετάχθη νὰ διέλθῃ μόνον διὰ τοῦ ὡραίου τούτου στόματος χωρὶς καὶ νὰ διαμείνῃ ἐν αὐτῷ. Ὁμοιάζει πρὸς τὰς ξανθὰς ἐκείνας Παναγίας τῶν χριστιανικῶν ὑελωμάτων, ἃς οἱ ζωγράφοι ἐτοποθέτουν εἰς τὰς ἐκκλησίας, μεταξὺ τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς καὶ τῆς λάμψεως τῶν θυμιαμάτων, καὶ αἵτινες φωτιζόμεναι ἀμφοτέρωθεν καὶ μὴ ἐγγίζουσαι ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφαίνοντο πάντοτε ὡς διευθυνόμεναι πρὸς τὸν οὐρανόν. Λογικώτερον εἰπεῖν, ὤφειλε νὰ περιβάλληται ὑπὸ κυανῆς ἐσθῆτος μετὰ χρυσῶν διακόσμων, τὸ μέτωπον ἐστεμμένη ὑπὸ ἐκ λευκῶν ῥόδων στεφάνου, καὶ νὰ ἀναμένῃ ἐν φιλανθρώπῳ στάσει ἐπιεικείας καὶ ἐλέου τοὺς προσκυνητὰς, οἵτινες κατὰ τὴν διάβασίν των πρὸ τῆς Παναγίας γονατίζουσι πάντοτε.

Εἶναι ἄρα ἀνάγκη νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι τὸ δέρμα αὐτῆς ὁμοιάζει μὲ τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μάρμαρον, τὸ ἐλαφρῶς ὑπορρόδινον, ὑπὸ τὰς λεπτὰς καὶ γραφικωτάτας ὀφρῦς της οἱ δύο κυανόχροες ὀφθαλμοί της ὁμοιάζουσι πρὸς δύο μυόσωτα ἐντὸς χιόνος· ὅτι τὸ στόμα της ἔχει τὴν χροιὰν ὠχριῶντος ῥόδου μειδιῶν εὐκόλως καὶ πρὸ πάντων τὸ μελαγχολικὸν ἐκεῖνο μειδίαμα τὸ ὑπανοῖγον τὰ χείλη, ὅπως δι' αὐτῶν ἐκπνεύσῃ μέρος τῆς ψυχῆς; ὅτι ἡ ρὶς εἶναι μικρὰ καὶ οἱ ῥώθωνες εἶναι διαφανεῖς ὡς ὁ λεπτότερος κηρὸς εἰσπνέοντες ἀκαταπαύστως τὸ περὶ αὐτοὺς ἄρωμα. Ἐγνωρίζετε βεβαίως πάντα ταῦτα, ἐπίσης καλῶς ὅσον καὶ ἐγώ, ἢ μᾶλλον τὰ ἐμαντεύετε.

Ἡ ὠχρότης καὶ ἡ ἰσχνότης αὐτῆς δὲν προέδιδον πάθησίν τινα σωματικὴν ἢ ψυχικήν· ἦτο ἡ κατασκευή της τοιαύτη· ἐὰν ἠρωτᾶτε αὐτὴν τὸ αἴτιον τῆς μελαγχολίας της, ἥτις καὶ ἐν ταῖς πτυχαῖς τῆς λευκῆς ἐσθῆτός της ἀπεικονίζετο, θὰ ἠγνόει τί νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τοῦτο. Ἐγεννήθη ἐπιρρεπὴς εἰς ρεμβασμοὺς, ὠχρὰ καὶ μελαγχολικὴ ὅπως τὸ ἄσμα τοῦ ποιμένος τὸ ἀντηχοῦν εἰς τὰ ὄρη ἢ τὸ ἡμιανοῖγον ἄνθος ἐπὶ πετρώδους βράχου. Μὴ αἱ ψυχαὶ τῶν ἐκλεκτῶν δὲν εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ ἐπίσης μεμονωμέναι, ὡς τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀναπτυσσόμενα ἄνθη;

(Ἕπεται συνέχεια.)